

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

**Svetega Antona
Padovanskega**

Leto XXV, številka 582 datum 25. 7. 2021

»JAZ SEM S STEBOJ VSE DNI«

S to Jezusovo obljubo učencem papež Frančišek začenja posebno pismo za vesoljno Cerkev, zlasti za vse dedke in babice za prvi svetovni dan starih staršev in ostarelih, ki ga bomo odslej obhajali vsako leto na četrto nedeljo v juliju, v bližini praznika sv. Joahima in Ane. Papež Frančišek že od začetka pontifikata pogosto poudarja **pomen in poslanstvo in nenadomestljivo vlogo dedkov in babic v družbi in družini. Na starost gleda kot na milost in poklicanost. Oni so bogati zaklad modrosti in spomin preteklosti, ki zagotavlja prihodnost.** Kvaliteta neke družbe se kaže v odnosu do starejših. Že pred leti je med splošno avdienco, 4. marca 2015, dejal: **»Starostniki so zapuščeni in to ne samo v materialni stabilnosti, zapuščeni so v egoistični nezmožnosti, da bi sprejeli njihove meje.«**

V apostolski spodbudi **Amoris Laetitia** pa je vprašanju ostarelih posvetil celo poglavje, kjer iz lastne izkušnje zapiše, da so ravno dedki in babice tisti, ki prenašajo pomembne življenjske vrednote na svoje vnuke. Mnogi prav starim staršem dolgujejo začetke svojega krščanskega življenja. Na Trgu svetega Petra pa je 28. septembra leta 2014 na srečanju z dedki in babicami povabil: **»Mi kristjani smo skupaj z vsemi ljudmi dobre volje poklicani potrpežljivo ustvarjati drugačno, bolj sprejemajočo, človeško, bolj vključujočo družbo, ki ne bo imela razloga za izključitev tistih, ki so slabotni na telesu ali umu, ampak bo uskladila svoj 'korak' ravno s takšno osebo. Kot kristjani in kot državljani smo poklicani z domišljijo in modrostjo zamisliti si takšne poti, ki se bodo soočale s tem izzivom. Narod, ki ne skrbi za stare starše in z njimi ne ravna lepo, je narod ki nima prihodnosti. Zakaj nima prihodnosti? Zato, ker izgublja spomin in si tako ruje lastne korenine. Toda pozor: vi ste odgovorni, da v sebi ohranjate te korenine žive z molitvijo, branjem evangelija, deli usmiljenja. Tako bomo ostali živa drevesa, ki tudi v starosti prinašajo sad.«** Ostareli so bili stalno navzoči v mislih in molitvah papeža Frančiška. Verjetno ga je izkušnja, ko so med pandemijo mnogi umirali izolirani, zapuščeni, osamljeni spodbudila za ustanovitev svetovnega

dneva starih staršev in starejših. Lani je kmalu na začetku najhujše epidemije pretresljivo povabil predvsem k molitvi: **»Molimo danes za ostarele , predvsem za tiste, ki so izolirani ali tiste v domovih za starejše. Strah jih je, strah, da bi umrli sami. To pandemijo čutijo kot nekaj agresivnega do njih. Oni so naše korenine, naša zgodovina. Dali so nam vero, tradicijo, čut pripadnosti domovini.«** Papež Frančišek ne neha poudarjati, da so ostareli molivci, ki jih potrebujemo. Starost nam je dana prav za to nalogo. Pri tem navaja primer papeža Benedikta XVI, njegovega predhodnika, ki ga imenuje svetniškega starčka, ki moli in dela za Cerkev, in ga citira, kar je dejal že skoraj na koncu svojega papeževanja **»Molitev starejših lahko zavaruje svet in mu morda pomaga bolj učinkovito, kot trud mnogih.«** Molitev ostarelega je zelo dragocen vir. Po Frančiškovem prepričanju so **»pljuča, ki se jim Cerkev in svet ne moreta odpovedati«** (Veselje evangelija 222). To velja zlasti za čas, ki je za človeštvo tako težak, ko vsi v istem čolnu prečkamo viharno morje pandemije. Vsak naj bo prepričan, da njegova molitev kaže mirno upanje na pristanek. Dragocena pa ni samo molitev, pravi papež v pismu **»Jaz sem s teboj vse dni«**, da ne obstaja starost za upokojitev za oznanjevanje evangelija. Da bi prepričal tudi tiste, ki menijo, da so se jim moči že iztekle, pove svojo izkušnjo: **»Gospod pošilja delavcev v svoj vinograd ob vsaki uri in dnevu (Mt 20, 1-16). Sam lahko pričam, da sem klic, da bi postal rimski škof dobil, ko sem tako rekoč dosegel starost za upokojitev in sem si predstavljal, da ne bom mogel več narediti veliko dobrega. Gospod nam je vedno blizu, vedno, z novimi vabili, z novimi besedami, s svojo tolažbo, vendar nam je vedno blizu ...«**

Svoje pismo papež sklene naj se vsak izmed nas nauči ponavljati, zlasti pa najmlajšim, besede tolažbe: **»'Jaz sem s teboj vse dni.' Naprej in pogum! Naj vas Gospod blagoslovi.«** msgr. Andrej Glavan upokojeni novomeški škof

Pon., 26. 7. Joahim in Ana	Ob 19. uri za vse + Vetušekove
Tor., 27. 7.	Gorazd, Kliment in drugi učenci Cirila in Metoda
	Ob 19. uri za + očeta Antona Osvalda in brata Marjana
Sre., 28. 7. Kamil de Lellis	Doma ne bo daritve – sv. maše!
Čet, 29. 7. Marta	Ob 19. uri za + Štefanijo Krautberger
Pet., 30. 7. Peter Krizolog	Ob 19. uri za + Ano in Ludvika Breznika
Sob., 31. 7. Ignacij Lojolski	Doma ne bo daritve – sv. maše!

<p>Ned., 1. 8. 18. NEDELJA MED LETOM</p>	<p>Ob 8. uri za + brata Antona Reflaka</p> <p style="text-align: right;"><i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + starše, brata in sestro Strmšnik</i></p>
---	--

ROMANJE ... Ko je vse pokošeno in pospravljeno, ko je požeto, omlačeno in morda celo že zmlato, ko se čaka le še, da samo od sebe popada z dreves in ko je še prezgodaj, da bi populili iz zemlje ... ko uradi in pisarne samevajo in se na fasciklih začne nabirati prah ... ko je prevročje, da bi karkoli načrtoval, in so še pridige nekoliko krajše ... veš, da je nastopil **počitniški čas, mesec avgust**. In ... **avgust je od vseh mesecev najprimernejši za romanje**.

Na pot se odpravite čim prej: zgodaj in v hladu. Pozabite na prevozna sredstva: kolesa, avtomobile, vlake in letala. Na pravo romanje gre človek vedno peš. Morda celo bos. Ali po kolenih! Odvisno pač od tega, kaj nosi s seboj. In tega naj bo čim manj. Da vas ne bo težilo. Utrujalo. Oviralo. In vleklo nazaj. Kot je rekel Jezus, ko je pošiljal učence: **»Ničesar ne jemljite na pot, ne palice ne torbe ne kruha ne denarja; tudi ne imejte dveh oblek,«** (Lk 9,3). na romanju se mora človek pač zanesti na **BOGA**. Zaupati, da bo Bog **'preskrbel'!** (1 Mz 22,14). da bo kazal pot, polnil krožnik in odpiral vrata. Ne izgubite vere, da so na svetu še dobri ljudje. /.../ Le eno vzemite s seboj, ko odhajate, brez tega res ne smete na romanje, sicer se utegne zgoditi, da bo pot zaman: **SRCE!** Nosite ga na dlani! Naj vsi vidijo vaše srce: **Ranjeno. Razbito. Strto. Prebodeno. Obteženo. Užaljeno. Žalostno. Mrtvo. Kamnito.** /.../ Morda pa vendarle: **Živo. Ljubeče. Veselo. Utripajoče. Sveto.** /.../ Pot bo naporna. Strma. Navkreber ali navzdol. Odvisno pač, ali se na romanje odpravljate iz nižin, iz blata, z okornih in neukih ravníc, ali pa z višin, z neba, z izobraženih in teoloških oblakov. /.../ In v opoldnevu meseca, prav na sredini, boste prišli na cilj: **k Marijin vnebovzeti! Na veliki šmaren! Na veliko mašo! Na veliko gospojnico!** /.../ In tam pri **Kraljici nebes in zemlje**, pri **Božji Materi in materi vseh ljudi**, pri **novi Evi**, ki je dosegla, da se je nebo spet odprlo, **spočijte svoje srce**. Kajti kljub temu, da ste prišli na cilj svojega romanja, ste šele na pol poti. Sredi meseca. Sredi življenja. Vrniti se morate tudi domov. /.../ Pot bo naporna. Strma. Navkreber ali navzdol. Odvisno pač, ali se boste z romanja napotili v nižino, v blato, v okorno in neuko ravnico, ali pa v višine, na nebo, neizobražene in teološke oblake.

Po: G. Čušin

<p>Pon., 2. 8. Evzebij iz Vercellija</p>	<p>Ob 19. uri za + Marijo in Viktorja Loperta in vse + Verdninekove</p>
<p>Tor., 3. 8. Martin</p>	<p>Ob 19. uri za + Mleno Hudernik in Jožefa</p>

Sre., 4. 8. Janez M. Vianney	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Čet, 5. 8. Marija Snežna	<i>Prvi četrtek</i> - ob 19. uri za + Marjana Tompa
Pet., 6. 8. <i>Prvi petek</i>	JEZUSOVA SPREMENITEV NA GORI Ob 19. uri na čast Materi Božji: v zahvalo in Božje varstvo
Sob., 7. 8. Sikst II.	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Ned., 8. 8. 19. NEDELJA MED LETOM Prva nedelja	Ob 8. uri Bogu in Devici Mariji v zahvalo ter v priprošnjo za božje varstvo ter dušno in telesno zdravje <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za vse + Smodejeve ter Cvetko Bobovnik in Terezijo Pušnik</i>

Iz Župnijskega glasila župnije XYZ ...

TUDI MENI ... Ja, / pa se je zgodilo tudi meni. Ne tako dolgo nazaj. Telo se je začelo obnašati po svoje ... delo in razmišljanje mi ni šlo več od rok. Seveda, nisem rabil dolgoletnih raziskav. Preveč stvari naenkrat ... Preveč vsega ... Takoj sem se spomnil na zgodbo, ki mi jo je povedal neki gospod: *»Bilo je nenadoma, kot strela z jasnega. Zdrav kot dren sem se po prihodu iz službe nenadoma sesul. Šel sem k svojemu zdravniku. Poslal me je na številne preiskave, pa ni bilo najti nič posebnega. Ne vem, kaj mi je ... nič konkretnega ne odkrijejo ... tako sem ponavljal doma in komurkoli, ki me je hotel poslušati. Samemu sebi sem se zdel kot zombi. Doma niso imeli od mene nič. Potem pa je žena spakirala stvari in rekla, da gremo nekaj dni na dopust. Ni mi bilo do tega, pa sem zaradi miru v hiši šel. Ko smo potem prišli nazaj, mi je bilo jasno, kaj se je zgodilo. Večji del dopusta sem namreč prespal, tako utrujeno in izmučeno je bilo moje telo. Ko sem se spočil, so psihične težave in napetosti kakor po čudežu izginile ...«*

Zgodbo vam pripovedujem, da bo morda komu pomagala k zavedanju, da **telo potrebuje počitek ... In možgani ga potrebujejo ...** Danes so možgani najbolj ogroženi. Včasih ni bilo toliko novic ... ni bilo radia, tv, interneta, pametnih telefonov ... Danes pa ravno te stvari popolnoma izčrpajo možgane. Nekaj časa pač lahko kopičijo množico informacij. Potem pa se zgodi podobno kot s telesom, ki je preutrujeno. Delujejo samo še kot iztrošeni in izčrpani. Kakšne so posledice pa najbrž ni potrebno razlagati. **Privoščim vam, dobri ljudje, da telesu in možganom omogočite, da imajo dopust ... da se spočijejo od dela ...**

*Župnija Ribnica na Pohorju in Sv. Anton na Pohorju
Tel.: 02/88 80 563 (župnijska pisarna) ali 031/630 081 (Fredy Mlinarič, župnik)
fredi.mlinaric@rc.si; fredim@siol.net
<http://www.zupnjaribnicanapohorju.si>; <http://www.svetiantonnapohorju.si>*